

บทคัดย่อ

ชื่อเรื่องสารนิพนธ์ : การส่งเสริมการท่องเที่ยวจังหวัดพิษณุโลก

ชื่อผู้เขียน : นางสาวนิลชนก คีอินทร์

ชื่อปริญญา : เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชา : เศรษฐศาสตร์ธุรกิจ

ปีการศึกษา : 2546

คณะกรรมการที่ปรึกษาสารนิพนธ์ :

1. รองศาสตราจารย์ ดร.วัลย์ลดา วิวัฒน์พนชาติ ประธานกรรมการ
2. รองศาสตราจารย์บุญกิจ ว่องไวกิจไพศาล

จากข้อตกลงความร่วมมือการพัฒนาอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขงตอนล่าง (GMS- Greater Mekong Subregion) ทำให้เกิดโครงการพัฒนาที่เป็นความร่วมมือระหว่างประเทศหลายโครงการ โดยเฉพาะการพัฒนาเส้นทางเศรษฐกิจเชื่อมโยงตะวันออก-ตะวันตก (East-West Economic Corridor) มีการสร้างโครงข่ายเส้นทางคมนาคมเชื่อมระหว่างภูมิภาคภายในประเทศและประเทศเพื่อนบ้าน ด้วยสภาพภูมิศาสตร์และโครงสร้างพื้นฐานที่เหมาะสม ทำให้จังหวัดพิษณุโลกได้ถูกวางตำแหน่งเป็นสี่แยกอินโดจีน เพื่อเป็นศูนย์กลางการพัฒนาเศรษฐกิจและการท่องเที่ยวที่ยั่งยืนในภาคเหนือตอนล่าง

วัตถุประสงค์หลักในการศึกษาเรื่องนี้เพื่อศึกษาภาวะการท่องเที่ยว ตลอดจนวิเคราะห์ถึงจุดอ่อน จุดแข็ง โอกาส และอุปสรรคทางการท่องเที่ยว และเพื่อศึกษาแนวโน้มและศักยภาพในการส่งเสริมการท่องเที่ยวของจังหวัดพิษณุโลก

ผลการศึกษาพบว่า จุดแข็งของอุปทานการท่องเที่ยวจังหวัดพิษณุโลก ได้แก่ โครงข่ายของการคมนาคมต่อเนื่องจากการพัฒนาสี่แยกอินโดจีนเชื่อมต่อระหว่างภูมิภาคภายในประเทศและประเทศเพื่อนบ้าน ทำอาภาศยานการbinพาณิชย์ที่ครบวงจร

การเพิ่มขึ้นของธุรกิจบริการที่ต่อเนื่อง สถานที่ท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์และ
ธรรมชาติที่หลากหลาย สถาบันการศึกษาที่ได้มาตรฐาน และรัฐบาลมีนโยบายในการ
ส่งเสริมการท่องเที่ยวชัดเจน จึงทำให้จังหวัดพิษณุโลกมีโอกาสนในการขยายฐานทาง
เศรษฐกิจเกษตร การค้า การลงทุน การศึกษา การท่องเที่ยวกับภูมิภาคและกลุ่ม
ประเทศเพื่อนบ้านมากขึ้น

จุดอ่อนของอุปทานการท่องเที่ยว ได้แก่ ระบบบริการโดยสาธารณชนยังไม่
เพียงพอและไม่ได้มาตรฐาน ขาดบุคลากรที่มีคุณภาพในการดำเนินงานทั้งในภาครัฐและ
ภาคเอกชน แหล่งท่องเที่ยวเสื่อมโทรม เนื่องจากขาดการบำรุงรักษาและการจัดการที่ดี
ขาดการโฆษณาประชาสัมพันธ์และการตลาดที่ดี ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงาน
คือ งบประมาณของรัฐบาลมีอยู่อย่างจำกัด และภาคเอกชนขาดแคลนการสนับสนุน
เงินทุนในการปรับปรุงธุรกิจ การบริหารจัดการระหว่างภาครัฐและองค์กรในท้องถิ่นไม่
ไปในแนวทางเดียวกัน ผลกระทบจากอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ทั้งด้านเศรษฐกิจและ
สังคม ด้านสิ่งแวดล้อม และด้านวัฒนธรรม ด้วยเหตุนี้ทั้งภาครัฐและภาคเอกชนจึงควร
ร่วมกันพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวในจังหวัด เพื่อรองรับการเป็นศูนย์กลางบริการ
ของภาคเหนือตอนล่างได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ABSTRACT

Thematic Paper's Title : Tourism Promotion of Phitsanulok Province

Student's Name : Miss Ninchanok Dee-in

Degree Sought : Master of Economics

Major : Business Economics

Academic Year : 2003

Advisory Committee :

1. Assoc. Prof. Dr. Wallada Wiwatpanashart   Chairperson

2. Assoc. Prof. Boonkij Wongwaikijphaisal

The Agreement of the Greater Mekong Subregion (GMS) leads to many development projects among many countries, especially the project of East-West Economic Corridor. A transportation network has been constructed to link Thailand's regions and neighboring countries. Because of appropriate geography and infrastructure, Phitsanulok Province has been chosen as the Indochina crossroad and center for sustainable economic growth and tourism in the lower regions of northern Thailand.

The purpose of this paper is to study tourism circumstances and to analyze weak and strong points, opportunities, obstacles, trends, and promotion capability of Phitsanulok's tourism.

The study found that Phitsanulok has many strong points that are able to make it have opportunities to extend its agricultural economics, businesses,

investment, education and tourism with other regions of Thailand and neighboring countries. All these can be summarized as follows:

1. A fully equipped airport
2. The continuous increase in business
3. Historical and natural tourist attractions
4. Standardized educational institutes
5. The government's policies for tourism

As for Phisanulok's weak points, they can be summarized as follows:

1. Insufficient and lower standard buses
2. Lack of qualified personnel for both private and governmental

sectors

3. Spoiled tourist attractions because of low maintenance and

management

4. Lack of public relations and marketing

Problems and obstacles in management include very little budget, no financial support from private and governmental sectors to improve business, no cooperation between rural and urban sectors, impacts from tourism industry, economics, society, environment, and culture. Therefore, both governmental and private sectors should work together to develop tourism, so the province will be ready to become an effective center in the southern region of northern Thailand.